

nr 28

Abja Gümnaasiumi ajaleht

KADAKAS

Asutatud novembris 1995

Mai 2008

Head aega, kallis kool!

Meie klassi jaoks on läbi saamas järjekordne kooliaasta, juba kahe-teistkümnnes. Kuid sellel korral ei ole enam miski endine, sest koos gümnaasiumi lõpuga saab läbi ka üks tähtsamaid etappe me elus. Nüüd algavad ajad, kus peame õppust võtma ka elukoolist!

Kohale jõudis fakt, et õige pea ongi kõik, arvatavasti alles 23. aprillil, kui kõlas viimane koolikell abiturientide auks. Isegi, kui päev ise oli igati rõõmus, tore ja lustlik, siis aktuse ajal hakkas kahju küll – paari kuu pärast lähevad juba kõik oma teed ja kalliks saanud õpetajad jäävad meist maha. Peame harjuma uut sorti eluga, mis nõuab rohkem vastutustunnet ja iseseisvat mõtlemist. Naljakas on mõelda, et me olemegi ju nüüd täiskasvanud. Mäletan, kuidas ma ise kunagi lõpetajaid vaatasin ülimalt aukartusega ja imestasin, et küll nad on ikka targad ja suured ja tõsised. Kuid nüüd reaalselt ise selle keskel olles ei taju, et lapsemeelsus oleks meie ümbert kadunud. Pigem oleme ikka kõik veel lapsed, aga lihtsalt suured lapsed.

Nende kahe-teistkümnne aasta jooksul on juhtunud palju – vahetunud on õpetajad, õpilasigi on läinud ja juurde tulnud, aga alati on samaks jäänud klassivaim ning klassikaaslaste vaheline läbisaamine. Ma ei mäleta, et kunagi oleks olnud ületamatuid ja suuri lahkkelisid, seda nii klassisisiselt kui ka paralleelklassiga. Lõpuks oleme ikkagi üks kõigi ja kõik ühe eest väljas!

Sama palju, kui on kurb siit oma väikesest koolimajast lahkuda, on meeltes ka ärevus ja uudishimu edasise suhtes. Aasta pärast saame lisada oma senisele elumustrile juba uued read ja kindlasti kuulete te meie 63. lennust veel tulevikuski!

Iga lõpp on alati millegi uue algus!

Liisi Saharov, 12.a kl

63. lennu neiud ja noormehed

KARMO LEND

Mõisakülas on kiire elu, sest kooli ta küll kunagi õigel ajal ei jõua. Tundub, et Kuu on ka rohkem taevas kui tema koolis. Samas võib ta küll koolist puududa, aga tööd teeb enamasti positiivsele hindele. Võiks mõelda modellindusele, kuna vastav kõnnak on olemas. Aeg-ajalt naerab omaette – meenutab kindlasti möödunud õhtu seiklusi. Üldiselt tore poiss ja kena ka.

KERMO KOORT

Meie klassi kõige suurema naljasoonega kuju, kelle naljadeta lihtsalt ei elaks koolipäeva üle. Suurim kommenteerija. Oskab mõnitada, aga ka head nalja teha. Kuid kõik mõnitamised ja naljad andestatakse, kui ta oma suurte ilusate silmadega otsa vaatab. Tundub, et tal on igas pisemaski külas väike silmarõõm, kelle juures öö veeta. Auto on tähtsam kui naine, lausa püha. Füüsikaõpetaja hirm.

Vähesed päevad on sellised, kus tal ei ole midagi kooli kaasa võetud. Vahel sellised vidinad, millest pole kuulnudki. Päril tihti on ta kooli tulnud, kuid koolikoti maha unustanud. Puudub koolist, kui tal näiteks jalg hommikul valutab ja lahkub poole päeva pealt, sest hakkab pimedaks minema. Süüdimatu vend, kelle peale on võimatu pahane olla, sest tal on kutsika silmad, auto ja meelas pilk. Suur naistemees. Klassi tüdrukute vaieldamatu lemmik.

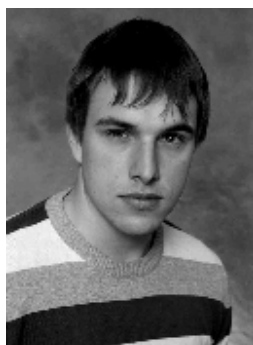

KALLE DANILOV

Ta on nagu maapealne ingel. Sõbralikumad ja armsamat inimest annab otsida. Naerab valjult, kuid vahel mitte just kõige sobival ajal. Kuulab teisi alati kui vaja. Et teda vihastada, peab korralikult vaeva nägema. Hea matemaatik. Meie klassi rõõmsameelne daam.

MAARJA MÕTTUS

KARLIS KAMPUS

Ehtne Ameerika kolledži ilus&pop poiss. Meenutab kena poissi filmidest, kes on kooli kõige populaarsem. Oskab ajalugu ja ühiskonda hästi. Spordipoiss, korvpalli nähes ei tea, mida ära teha. Meie klassi oma politseikoer, tunneb iga lõhna juba kaugelt ära ja tal on täpne ülevaade, kunas keegi koolimajast väljas käib. Klassi naerutaja, kes otsib alati, keda kiusata.

LIINA JÄRVELAHT

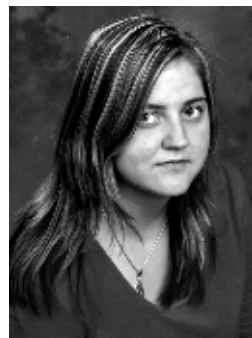
Alati, kui on mingi üritus, võtab tema ohjad enda kätte. Kui talle midagi ikka ei meeldi, siis seda ta ka ütleb. Tihipeale väga kriitiline. Suu peale ta kukkunud ei ole. Nukusilmadega Power-woman.

Alati on neil Karmoga midagi teoksil. Koolis eriti ei käi, kuna on tähtsamaid asju ajada. Kui ta ütleb, et homme uurib, siis nädala pärast ei ole ta "lillegi liigutanud". Tundub nagu ärimees, kuna alati igasugused kõned käsil. Siiralt sõbralik ja usaldusväärne, ehk tulevane poliitik või ärimees.

IMRE JUGOMÄE

Ta on selline omaette no-kitseja. Jätab vaikse mulje, kuid vahetevahel võivad tema ütlused olla vägagi teravad. Oskab enda eest seista. Salapärane, kunagi ei oska öelda, mis tal järgmisena kavas on. Tal on käärid, kusjuures päris head veel. Peale teibi saab ta käest ka paberiliimi. Suu peale kukkunud ei ole. Vaga vesi, sügav põhi.

KADI KASKELAINEN

KATRE ILMJÄRV

Liikluses väga raske jalaga neiu. Abja esimene naissoost rullnoks. Tüdruk, kes viitsib alati end sättida, isegi kui peab selleks pool tundi varem ärkama. Pidutseda selle tüdrukuga saab. Hästi rõõmsameelne, kuid aeg-ajalt "plahvatab". Elega parimad sõbrannad.

Hommikuti magab sisse, kuid koolis on alati vabandused varuks. Jutt jookseb alati. Igale küsimusele täiesti omalaadne arvamus. Jutustab tunnis palju. Kuidagi eriline on jutt ja kõik, mis temaga seostub. Vahel on temast raske aru saada, kuid muidu tore. Õrna hingega, kuigi välja paistab karm. Truu sõber, kes vaenlastele armu ei anna. Laia silmaringiga.

KERLI KANGUR

HELEN MEIDLA

Meie väike isiklik Barbie. Nunnumeeter alati põhjas. Heasüdamlik, tore, abivalmis ja rõõmsameelne. Nae-rab alatasa ja muheleb. Kui punastama hakkab, siis ei jää see kellelgi märkamata. Oskab hästi eesti keelt. Klassi nukuke enda välimuse-lt. Alati kenasti riides. Põhiline aksessuaar on peegel, mis on talle vist asendamatu.

Meie klassi üks ilusamaid tüdrukuid, kes võib oma pruunide silmadega kõiki. Armastab oma vihikuid ümber kirjutada. Tema käest saab alati materjali kui vaja midagi vastata. Kõigiga sõbralik ja väga asjalik. Näeb õppimisega palju vaeva. Matemaatik ja "meedik". Ambitsioonikas ja kohusetundlik. Auhuvililaps läbi aastate.

KRISTEL MARDISOO

ELE KÕRGE

Kui temaga läbi saad, siis on sõbralik, aga kui ei, siis pritsib tuld ja tõrva. Alati on midagi õpetajatele öelda. Katrega aegade jooksul kokku kasvanud. Talle meeldib keerutada ja palju rääkida ja mis põhiline – tema käest saab alati teada igasuguseid jutte. Muidu sõbralik ja lõbus. Suht tihti läheb viimastest tundidest bussile või tantsima.

Väga rõõmsameelne. Nae-rab alati. Seisab enamasti Aksli tunnis püsti. Tusasena kohtab teda üliharva. Ei vingu mitte kunagi ja naeratab kõikidele helgelt. Talle meeldivad ilusad asjad. Reedeti küll jääb kooli vahel hiljaks, sest peab enne turult läbi käima. Käib aeg-ajalt venna bemmiga koolis. Little Miss Sunshine.

KRISTEL VEEK

HEDI SIIM

Enamus ajast on ta sinisel lehel. Väga asjalik, kuid ainuke inimene, kes sosistab sama kõvasti, kui mõni räägib. Tihedamalt peaks koolimajauksest sisse astuma. Räägib telefoniga kogu aeg. Kui kooli juhtub, siis rabab mitmel rindel, et hinded parandatud saaks. Vahel läheb seletamisega hoogu.

Iseloom on lihtsalt parim. Riitub väga stiilselt, maitsekalt ja omanäoliselt. Suur aksessuaaride fänn. Vahel räägib liialt kiiresti. Ei lase end teistel mõjutada. Kades-tan ta ilusaid loomulikke lokenge. Temaga saab rääkida kõigest. Alati sõbralik ja kena.

JANIKA LILLESTIK

LIISI TINN

Ülelligseid sõnu just ei pillu, aga kui rääkima hakkab, siis tasub kuulata. Abivalmis ja sõbralik. Tal on alati kõik õpitud. Samas salapärase. Eelistab teisi kuulata. Endale pähe istuda ei lase.

KADRI LAMBER

Ükskõik, mida ta ei ütleks, kõlab see alati siiralt ja naljakalt. Pisike, aga nii rõõmsameelne, tore ja hea. Armas nii sisemuselt kui ka välimuselt. Salapärane, uus ja huvitav. Kohati natukene tagasihoidlik. Heleni kõrval üks suurimaid punastajaid. Meie armsake.

Ei julge kellelegi ei öelda. Tunnis vaikne, kuid väljaspool tunde teeb häält ka. Pisikese peenikese häälega. Matemaatika geenius, kuid ajaloo õpetajale pinnuks silmas. Sõber, kellega saab kõigest rääkida. See, kes arvab, et ta on vaikne, eksib rängalt. Meie klassi pisem printsess.

MAARIKA KALJAPULK

Ta on kõva häälega. Oskab olla väga hea sõber ja ka vastupidi. Ülikorralik, kõik on alati ära õpitud. Talle sobib 100% naisautojuhi roll. Konkreetsete ütlemistega. Vaielda on temaga suht mõttetu, kuna tema alla ei anna. Olenemata sellest, et ta eales oma arvamust avaldamata ei jäta, on ta ka hea sõbranna. Jõuab veel kaugele, kui külm teda ära ei võta.

KÄTRIN RINGAS

Puudub väga palju. Suurepärase kunstianedega. Tema saab tundide viisi rääkida, ilma et jutul lõppu tuleks. Kadestan ta pikki juukseid. Harjumus rääkides kätega vehkida. Jutustab Kerliga meelelt. Meie klassi oma luuletaja. Me veel kuuleme temast.

LIISI SAHAROV

Teeb tihti väga omapäraseid nalju. Alati on ta valmis aitama ja oma tarkust jagama. Matemaatika tunnis ei taha kunagi tahvli ees käia, "Pole ju mõtet, kui ma kodus ära tegin". Naeratus kogu aeg näol. Tal on palju nunnusid kleepse ja märke, mida vahel jagab. Heade ütlemistega.

LAURA PIDIM

**Klassijuhataja
TIIA RIET**

Südamega matemaatika juures – matefanatt kuubis. Suurem osa ajast on ülimalt positiivne ja teeb toredaid nalju, aga kui teda vihale ajada, siis on välg ja pauk. Soovib õpilastele vaid parimat. Suur reisija – ta on vist pool maailma läbi reisinud. Tõsine saarenaine.

Minu klass

2005. aasta sügisel sain klassijuhatajaks 24-le toredale noorele inimesele. Olen kasvanud koos oma klassiga, seda nii otseses kui ka ülekantud tähenduses. Paljusid Teie seast mäletan ajast, kui käisite lasteaias. Olen vargsi kõrvalt jälginud Teie tegemisi koolitee algusest alates.

Kui käisite seitsmendas klassis, sai minust Maarja, Karlise, Kristeli, Kermo, Maarja, Ele, Katre, Jaanika, Liisi, Kalle ja Oti klassijuhataja. Samuti õpetasin matemaikat Liinale, Imrele, Maarikale, Kristelile, Liisile ja Kätrinale paralleelklassist. Abja Gümnaasiumi 10.a klassi astusid lisaks neile veel 5 silmatorkavalt meeldiva käitumisega õpilast Möisakülalt: Helen, Kadi, Kadri, Laura ja Karmo ja Halliste kooli lõpetanud Hedi. Paistust tuli Leana, kes paraku küll klassi ei lõpetanud. Pärast 10. klassi lõpetamist valis Ott oma õpingute jätkamiseks Tartu kooli. Ülejäänud 22-ga aga oleme vapralt üheskoos rühkides jõudnud lõpusirgele.

Parimaid tulemusi õppetöös on ette näidata Kristel Mardisool, kes lõpetab kooli hõbemedaliga. Neljadeviitega lõpetavad kooli Karlis, Kätrin, Laura. Hoolsaid õppijaid on teisigi. Helen ja Jaanika on häid teadmisi näidanud maakonnas eesti keele tundmisel, Liisi Saharovi luuletusi ja head kunstniku kätt on märgatud väljaspool kooli, Karlis on kooli parim korvpallur, Imre on meie kuldsuu, Maarja, Liina ja Ele on oma lauludega rõõmu valmistanud. Kooliraadio saateid on teinud Ele, Katre ja Kristel, koolilehe vaimu on kõrgel hoidnud Helen, Liisi Saharov ja Kristel. Olete oma klassi ja kooli eest väljas olnud nii Meediamullil kui maastikumängul, nii spordivõistlustel kui isetegevuses. Meie klassis on olemas oma Teeled ja Tootsid, Anod ja Imelikud. Meie klassis on küll ainult viis poissi, aga just nemad hoiavad kõrgel klassi vaimu ja meeleolu. Kalle ja Kermo hoolitsevad selle eest, et ükski päev ei mööduks nalja ja naeruta.

Kuigi meie klassi tegemised kipuvad tihti jääma viimasele hetkele, kukuvad need alati vahvad välja. Viimasest kooliaastast meenuvad õpetajate päeva meeleolukad tunnid, jõulupeo ühine ettevalmistamine ja muidugi pidu ise võrratu etteastega. Palju lõbusaid juhtumusi oli ka Otepää Seikluspargis. Meil on, mida meenutada ka aastate pärast. Kuigi ma olen porisenud aeg-ajalt ka teie suhtumise pärast õppetöösse, olete te ometigi väga head ja arukad kaaslased ja see ongi ju kõige tähtsam. Need on olnud toredad aastad.

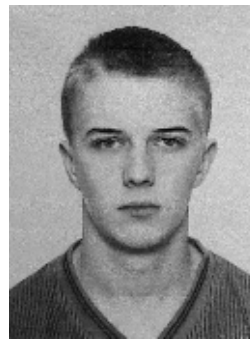
"Head teed! Ja ikka pea püsti... julgelt ja rõõmsalt edasi!" (O.Luts "Kevade")

Klassijuhataja Tiia Riet

TAAVO AKK

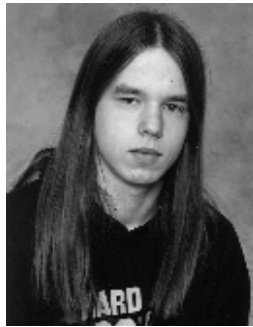
Kiuslik pinginaaber, kelle tujud vahelduvad kiiresti. Vahepeal täitsa sõbralik ja abivalmis. Aktiivsus ise. Tema nädalavahetused venivad tihti pikale, aga hinded on korras. Egoist. Meister vaidlemises. Tark, tubli, andekas ning heade ideedega noormees, kes oskab käituda nii koolis kui väljaspool kooli. Pidu, pidu, pidu!

MAREK KANGUR

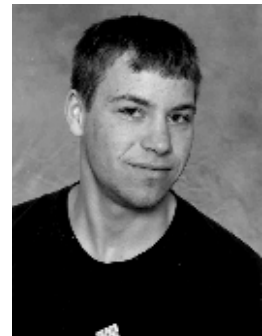
Jutupaunik (na na na na na), irvitab kogu aeg. Peab tüdrukutest lugu. Meeldiv. Laisk kaak. Vahel viskab mõne hea killu. Kui ta õppida viitsiks, oleks ta võib-olla klassi parim. Pigem meie klassi tüdruk (suure mõlapidamatusega). Lahe säga. Nalja saab. Tark, kuid laisk. Papatššo. Põhiline lause: "Mis sul viga on?" Tore, sõbralik, abivalmis. Peaga poiss, aga laisk nagu talveunes karu.

Hevi! Omamoodi. Väga sõbralik ja kiusab palju. Täitsa normull mees. Vaikne ja suhteliselt rahulik. Metal ruuls, aga tukka ei viska kunagi. Muusikamees. Elus oma raja leidnud tõsine noormees. On üks pikkade juustega sell!

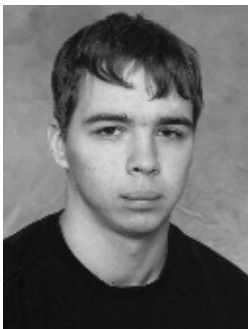

ATS VAARAK

Kerge puudega, heas mõttes muidugi. Hea huumorimeelega, sõbralik. Inimene, kes käib kogu aeg närvidele. Taun on taun. Hullumeelne. Mees teiselt planeedilt. Mõistusega natuke metsa poole, aga muidu hullem sportlane ja pidutseja selline. Tore spor-dipoiss peaks meeles pidama, et sport ei ole õppimisest tähtsam. Number 7. Keerab pärast kella 15.00 natuke ära.

TAUNO SINIALLIK

LAURI VELDRE

Endasse sulgunud kangekaelne poiss. Mõnikord ka heas tujus (ha ha). Tema ütlemistega annab harjuda, aga muidu tore. Suht ülbe käitumine ja suhtumine. Hea peomees. Natuke laisk, aga muidu norm vana. Äkiline paugupill. Tüüpiline lause: "Ma ei pea, kui ma ei taha". Vahel ka lahke ja sõbralik. Elus lihtsalt läbi saada püüdev noormees, kel pea kui parlament.

LAURA SAKS

Lõbus inimene, vahel tundub tema jutt sündsusetu. Alati rõõmsameelne. Meie klassi toredus. Lõbus, tark ja sõbralik tüdruk. Tubli õpilase musternäidis. Väikeste kiiksudega korralik õpilane. Edasipürgija! Edasipüüdlik vastutustundega armas tütarlaps. Selline armas väike pervo.

Tundub vaikne, aga pole seda tegelikult üldse. Tore-dus isiklikult. Enam-vähem vanapoiss on. Suhteliselt rahulik ja hea sõber. Vana rahu ise, kuid vahel täitsa kuri. Hea takso meil. Neander-taallane! Vahel on nii uimane. Korralik õpilane. Abival-mis, tore noormees. Sõbralik ja tasakaalukas.

HARRI-MAIT KREITSMAN

Omamoodi lahe beib. Meie klassi blondiin, kuid mõistus kui brunetil. Metsik tüdruk. Suht sõbralik ja tore. Kohati võib päris vägivaldne olla. Ükskõikne ja totaalne blondiin. Hea sõbranna. Vaidla armastav, oma seisukohta omav neiu.

TEELE PAJUMÄGI

KERLI PÄRTLI

Sõbralik, vaikne, seltsiv. Vaga vesi, sügav põhi. Kõik pole kuld, mis hiilgab. *Bitchike näärilind*. Liialt palju omas mullis. Lahe tüdruk. Vaikne, tagasihoidlik ja heatahtlik neiu. Vahepeal liialt blondiin – seda oleme me kõik! Mõnus kräsupea.

TIIA PIIGERT

Õpib hästi, käitumine korras, aga koolis kõnnib nagu "puuhobune". Küllalt vaikne, aga vahel ajab oma jutuga närvi. Kohusetundlik, armas ja vaikne tütarlaps. Nii vaikne, et ei pane vahepeal tähelegi, kas ta on koolis või ei. Kes see veel on?

KÄTLIN NIGAI

Nalja on palju saanud. Kui tal on paha tuju, siis tema silma alla sattuda ei tahaks. Õppida ei viitsi, aga kui kätte võtab, siis saab head hinded. Andekas. Hull jutupaunik. Toredaim klassiõde. Äkilise iseloomuga, aga muidu normaalne. Kriitiline koomik. Täielik energiapomm. Salakaval targutaja. Kalduvustega tüdruk. Oskab olla ka normaalne ja korralik, kui tahab. Aktiivne, energiline, püsima tu. Vähe vänta.

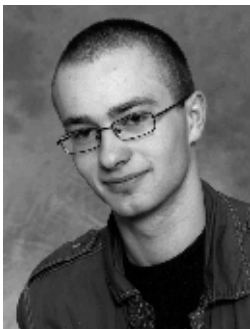
**Klassijuhataja
ANNELI RUUSALU**

Meie klassi armas Russalka. Temaga on hea niisama juttu rääkida. Täitsa normull õpetaja, vahepeal tujukas. Väga meeldiv. Hea õpetaja ja klassijuhataja, aga mõnikord muretseb liiga palju. Täitsa OK. Huvitav inimene.

Tubli ja tore, võimekas ning sportlik. Kui miski ei lähe nii, nagu ta tahab, siis on tige. Hullunud naljanina, temaga juba igav ei hakka. Vaga vesi, sügav põhi. Mulle meeldib, sõbranna poolest ikka. Tubli õpilane ja sportlane. Nalja ta mõistab. Sõbralik on ka. Korralikkuse tipp meie klassis. Kõiketeadja. Seebika fännaja. Kohusetundlik, enda õiguste eest kindlalt seisev tütarlaps.

MAIRE KIIS

LENNAR VESKIS

Närviline, kuid hoolikas ja püüdlik. Vahel päris tujukas, samas abivalmis kui vaja. Äkiline. Viimasel ajal väga närviline. Ta ei tea ise ka, mida mõtleb ja tahab. Omamoodi huumorimeelega. Oleks nagu teiselt planeedilt pärit. Põhimõtteliselt saab selle mehe üle väga palju naerda. Krooksub tunnis nõmedalt. Abivalmis ja tagasihoidlik, püüdlik noormees.

Oma klassile

"Oh kooliaeg, oh kooliaeg, millal sina tuled?..." Nii on mõelnud vist enamik seitsmeaastaseid jumbusid.

1. september – lilled pihus, ärevusest pekslev süda... ja nii need aastad nüüd on läinud. 10. klassis oli teid päris tubli klassitais noori inimesi, püüdlema gümnaasiumihariduse poole. Möödunud on kolm aastat ja järele on jäänud teid 13. Miks? Kuhu kadusid ülejäänud? Noore inimese pea on täis mõtteid ja mõttetusi, uljust ja ulakust. Saan paljuski teist aru, olete oma kodust kaugel, eemal vanemate pilgu alt. Mõnikord oleks nii väga vaja julgustavat ja toetavat sõna, ka noomimist.

Lõbusad vembud ja naljad kuuluvad alati kooliellu, mida on hiljem tore meenutada. Aga kõige selle juures ei tohi unustada oma esmast ülesannet – õppimist. Väikesest pahandusest saab alguse suur, aga ka väikesed edusammud kasvavad suuremaks, kui sa neid ise vähegi takka lükkad.

On jäänud veel viimased pingutused. Võtke end kokku, sest ees ootab tulevik oma võimalustega. Aga võimalused ei tule ilma pingutusteta. On ülim aeg! Edu!

Per aspera ad astra!

Klassijuhataja Anneli Ruusalu

Lapsesuu ei valeta

On kolmapäeva lõunapoolik. Alklasside koridor on jäänud tühjaks, vaid mõned üksikud koolijutsid müttavad ringi. Leidsin mõnust klassiruumist esimese klassi õpilased, kes nõustusid väga hea meelega küsimustele vastama. Esimese küsimuse peale kohkusid pisikesed ära. "Mis on armastus?" Tüdrukud hakkasid nihelema ning põsed läksid kirsipunaseks, kuid poisid vajusid mõttesse...

Veel mõned kontimurdvad küsimused, millele igaühel oli oma arvamus.

Kes või mis on Jumal?

Jumal on see, kes juhatab, aitab ja armastab inimesi.

Mida teeb jõuluvana suvel?

Ostab kaubamajast kingitusi. Vahel valmistab ka ise. Teda aitavad paka-

pikud, keda on Daigo arvates umbes 20, kuid Karli arvates tonnide kaupa.

Milline inimene on rikas?

Kui ta on pensionär. Kui tema isa on talle suure päranduse jätnud. Rikas inimene on see, kes on miljonär.

Kust kohast tulevad lapsed?

Ühest suust: "Emme kõhust."

Miks lendavad linnud sügisel lõunamaale ja siis kevadel jälle tagasi tulevad?

Neil pole siin süüa. Kui lumi ära sulab, siis tulevad nad tagasi, sest siis on palju süüa.

Miks on vaja raamatuid lugeda?

Et targaks saada ja kiiresti lugema õppida.

Miks ei ela Eestis jääkarusid ega pingviine?

Siin on liiga soe. Nad vajavad rohkem jääd ja väga külma vett.

Aga kuidas siis Tallinna loomaaias jääkarud elada saavad?

Nende puuris on jääkülm.

Miks jaanalinnud oma pea liiva alla peidavad?

Nad kardavad inimesi, hobuseid ja röövlloomi.

Kuidas panna elevand külmkappi?

Ei saa ju panna. Ainult juhul kui külmkapp on hiigelsuur.

Liina Muttik, 9. kl

Küsimustele vastasid: Kätlin, Berit, Doris, Eloore, Liis-Kristiin, Kärt, Merle, Daigo, Getter ja Karl.

2007/2008 õppeaasta matemaatikavõistlustel saavutatud paremad tulemused

2008.a. matemaatikaolümpiaadi maakondlik voor:

9.kl, Ida Rahu 3. koht
8.kl, Mihkel Hiob 5.-6. koht

XVII August Maramaa nimelise matemaatikaülesannete lahendamise võistlus:

8.kl, Mihkel Hiob 5. koht

3 maakonna (Viljandi, Tartu, Valga) võistlus "Nutikad matemaatikud":

8.kl, Mihkel Hiob 6. koht

J. Depmani võistlustel esinesid edukalt 8.-9 kl võistkond koosseisus:

Alina Mihailova, 8.kl
Mihkel Hiob, 8.kl
Kelian Luisk, 9.kl
Ida Rahu, 9.kl

ning 10.-11. kl võistkonnas olid:

Ando Leesment, 10.kl
Taavi Toomla, 11.kl
Maarja Mõttus, 12.kl

"Mulgi pähhel" on Halliste, Karksi-Nuia, Mõisaküla ja Abja koolide vaheline võistlus. Meie kooli parimad olid:

5.kl, Rainer Nellis 2. koht
6.kl, Artur Rõigas 1. koht
7.kl, Madis Sukk 3. koht
8.kl, Mihkel Hiob 1. koht
Kristi Köpp 2. koht
9.kl, Ida Rahu 1. koht

Maakonna "Nuputa" võistlustel olid 5.-6.kl arvestuses edukad:

Aivar Russki, 5.kl
Artur Rõigas, 6.kl
Hendrik Rausk, 6.kl

ning 7.kl esindusse kuulusid:

Evelin Aasna
Birgit Tiit
Madis Sukk

Rahvusvaheline võistlus "Känguru". "Benjaminide" rühmas saavutas 3917 osavõtja seas Artur Rõigas, 6.kl, tubli 50. koha. Vanuserühmas "Kadett", osalejaid 2910, saavutas Mihkel Hiob, 8.kl, väärt 41. koha.

H. Leplandi nim. aritmeetikakonkurssi tulemused 7.-12. kl arvestuses. Parima peastarvutaja oli Ida Rahu, 9.kl, maksimumtulemusega 20 punkti. 2.-5. kohta jagasid 19 punktiga:

Mihkel Hiob, 8.kl
Riina Kartau, 11.kl
Rando Laisaar, 10.kl
Eliisa Nellis, 10.kl

5.-6. kl arvestuses:

1. koht Janne Kalda, 6.kl
2.-3. koht Grete Jaksur, 6.kl
Artur Rõigas, 6.kl

Kokkuvõtte koostasid
Linda Vares ja Anneli Veevo

Menukirjanik meie koolis

3.märtsil külastas meie kooli 2007. aasta menukirjanik Andrus Kivirähk, kes pakkus toreda 45-minutilise vestlusringi tervele kooliperele.

Kivirähk jutustas õpilastele lühidalt oma teostest, kuidas need valminud on, millest ta saab inspiratsiooni kirjutamiseks ja mis on tema edasised plaanid. Kuulajad said teada, et niipea uut romaani ei tule. Kirjanik pühendub enam näidendite kirjutamisele. Õpilased esitasid Kivirähkile ka küsimusi. Tekkis põnev diskussioon nii õpilaste kui maineka kirjaniku vahel. Koolipere kuulas huviga paljastavaid saladusi teostest „Rehepapp” ja „Mees, kes teadis ussisõnu.”

Oli tore, et taas külastas Abja Gümnaasiumi populaarne kirjanik. Vestlust kirjanikuga vedas meie kooli eesti keele õpetaja Silvia Mälksoo. Paljud õpilased olid eelnevalt lugenud Kivirähki loomingut.

Kohtumise lõpul jagas Andrus Kivirähk oma teostesse autogramme.

Helen Meidla, 12.a kl

Võõrkeelte päev

Neljapäeval, 17. aprillil, toimus meie kooli aulas võõrkeelte päeva aktus.

Esimesena võttis sõna kooliarst Ürjo Mälksoo, kes rääkis kooliperele Lätist, läti keelest, lätlaste ajaloost, läti rahvalaulust ja lätlaste iseloomust. Tore oli kuulata ka direktor Jüri Ojamaa soomekeelset ettekannet Soomest ja soomlastest. Jutu sisu oli üsna arusaadav, sest sõnad kõlasid sarnaselt meie emakeelega.

Vene keel oli esinadatud 6. ja 7. klassi esitatud lauludes ja luuletustes.

Huvitav on teada, et kõikide keelte "ema" on ladina keel, mida tänapäeval enam eriti ei räägitagi.

Kõige kõneldavam keel on inglise keel, mida emakeelena räägitakse

Inglismaal, Ameerika Ühendriikides, Kanadas, Austraalias ja ka Uus-Meremaal. Ligi kaks miljardit inimest räägib inglise keelt tavalisel suhtlustingimustel.

Getter Joosing 11. klassist rääkis väga soravalt saksa keeles Saksa-maast, mida jällegi oli põnev kuulata. Loo eestindas Kadri Kalm väga selge ja kõlava intonatsiooniga.

Oli hea üritus. Igale inimesele on küll kõige tähtsam tema emakeel, kuid oma maa keele kõrval ei tohi unustada võõrkeeli ja neid tuleks rohkem väärtustada.

Helen Meidla, 12.a kl

Maakondlik keelepäev

Maakondlikul keelepäeval Suure-Jaanis, 14. märtsil 2008 saavutas 2. koha 10. klassi arvestuses Eliisa Nellis ja 4. koha 12. klassi arvestuses Janika Lillestik.

Ida Rahu saavutas 7. märtsil maakondlikul põhikoolide keelepäeval 4. koha 9. klasside arvestuses.

Abja Gümnaasiumi keelepäev

Üldvõitjad:

Ida Rahu, 9.kl

Eliisa Nellis, 10.kl

Head keeletundjad:

Triin Kask, 7.a kl
Peeter Järvelaht, 7.a kl
Daisi Saharov, 10. kl
Olja Fomina, 10. kl
Getter Joosing, 11. kl
Janika Lillestik, 12.a kl
Anni Saharov, 7.a kl
Grete Jaksur, 6. kl
Birgit Tiit, 7.b kl
Mihkel Hiob, 8.a kl
Anni Leesment, 8.b kl
Taavo Akk, 12.b kl

2007/2008 õppeaasta mälumäng

Teist hooaega toimus meie koolis mälumäng 7. – 12. klassidele. Kahju, et mängust jäid siiski kõrvale 7. klassid! Kas ei leitud aega või puudus huvi mälumängu vastu? Teemad olid ikka endised: kodukandi ajalugu, kultuur, sport ja meedia, see, mis koolis stendidel või tuli kooliraadiost, sai vormitud küsimustesse. Õpilaste soovile vastu tulles olid ka mõned küsimused tehnika vallast, kuid poliitikast küsisime vähe! Seekord oli ka mitmeid pildiküsimusi, sest meie kasutuses olid aulas kaasaegsed tehnilised vahendid. Tuues küsimustesse uudsust, sai iga võistkond viimases voorus konkurentidele esitada ka omapoolsed küsimused. Välja olid otsitud päris "krõbedad pähkli!"

Ka sellel aastal lõpetasime viimase vooru ühise koogisöömisega. Ja loomulikult jagasime välja ka auhindu!

Esimese koha ja võimaluse veeta üks päev võistkonnaga Tartus, sai 11. klass. Võistkonda kuulusid Kadri Kalm,

Kertu Kask, Getter Joosing, Sandra Vungi, Taavi Toomla, Ott Hiob ja Ain Eduard Suur.

Teise koha vääriliseks tunnistati 12.a klassi võistkond, koosseisus Ele Kõrge, Helen Meidla, Kätrin Ringas, Karlis Kampus, Kalle Danilov, Karmo Lend, Kermo Koort ja Imre Jugomäe. 12.a oli

täis protestivaimu ega olnud rahul paarile vastusele antud punktiga. Peale jäi siiski žürii otsus.

Väga tasavägisel konkurentsil jäi kolmandale kohale 9. klass, koosseisus Grete Raagmets, Ida Rahu, Tõnis Liiber, Hendrik Hunt ja Teemo Toomalu. 9. klass oli igas voorus esindatud kindla ja ühtse meeskonnana.

Palju õnne võitjatele! Suur tänu kõikidele osalejatele! Žüriil, koosseisus õpetajad Linda Vares, Ene Lätti ja Sirje Renter, oli tore ja kosutav teiega üks kord kuus kokku saada! Osalejate soov oli ka järgmisel aastal üksteisega rinda pista. Korraldajad on sellega nõus ning kutsume juurde ka õpetajate võistkonna. Kohtumiseni uuel õppeaastal!

**Õppealajuhataja
Sirje Renter**

Keeristorm 2008

28. märtsil toimus Abja Gümnaasiumis järjekordne, 41. Keeristorm. Osa võttis terve koolipere Abjast, Halliste 7. ja 8. klass, Nuija Gümnaasiumi 10. klass ja sõpruskooli Rõngu 8.klass. Ilm soosis seda ilusat ja toredate üritust.

Keeristormi start oli vanuseklassiti erinev. Kõige varem alustasid algklassid ja viimasena abiturientid. Igale klassile oli matka ajal kaasas enda valmis tatud lipp ning nende teekonda läbis väljamõeldud tunnuslause või lauluviis, mille eest oli võimalik saada lisapunkte, kui seda julgelt esitati. Õpilased said vahepunktides testida oma teadmisi nii ristsõna lahendamises kui ka matemaatilist taipu vajavates ülesannetes, joosta aja peale politseivormis, testida oma laskeoskust, panna teadmised proovile geograafias, mõõduoskuses ning mis kõige tähtsam – nautida

looduse ilu, milles viibimine on tervislik ja kasulik. Võistlejatele pakuti rännu vahepeal pirukaid ja teed. Kui 6 kilomeetri pikkune teekond oli läbitud, pakuti kõigile maitsvat suppi. Ilm oli tõepoolest mõnus ja värske. Õhu käes viibimine tundus meeltemööda olevat kõigile. Pärast väikest vaheaega algas klasside autasustamine.

Algklassidest sai 1. koha 3. klass, 2. koha 4. kl ja 3. koha 1. kl. 5.–8.klasside arvestuses saavutas esikoha 7.a, teise 5. klass, kolmanda Rõngu 8. kl. 9.–12. klasside arvestuses võitis 12.a, teisele kohale tuli 10.kl ja kolmas koht kuulus Nuija Gümnaasiumi 10.klassile.

Keeristorm 2008 oli kindlasti meelde jääv. Ere päike ja lumevaip maas tegid selle kauni kevadpäeva eriliseks nii väikestele kui suurtele.

Helen Meidla, 12.a kl

☺ Minu jaoks oli kõige huvitavam punktidevaheline rada, kus ei pidanud midagi tegema kui ainult kõndima. (Agnes, 7.a kl)

☺ See kõik oli väga lõbus. Mul oli täpselt sellel päeval sünnipäev. Kõige parem oli loomulikult ikka see, et meie klass sai esimese koha põhikooli arvestuses. (Triin, 7.a kl)

☺ Karlil tuli idee huvijuhilt ruuporit laenata ja mingisse punkti jõudes sinna ühte lugu lasta, mille järgi tüdrukud end liigutasid. (Sandra, 7.a kl)

☺ Kõige lemmikumaks punktiks oli Mikola punkt, kus me saime saia ja turgutuseks teed. (Oscar, 7.a kl)

☺ Selles päevas oli kõik, mida ühelt talvapäevalt tahta – lumi, päike, sõbrad ja hea tegevus. See mäng oli hästi organiseeritud ja planeeritud. Ühegi punkti kallal ei saa viriseda ega vinguda. (Rauno Lukka, 10. kl)

☺ Päev oli meelde jääv ning mis oleks veel parem, kui veeta päev oma sõpradega ja seda värskes õhus. (Kertu, 10.kl)

☺ Peab tõdema, et silma järgi möödab meie klass vahemaad halvasti ja vahel tekib mõne ristsõnaga raskusi. See-eest tunneme ja oskame kasutada kompassi. (Olja, 10.kl)

* * *

Tulin 28. märts kooli ja toimus maastikumäng. Rõõm oli suur, sest polnud oma klassi peaaegu 2 nädalat näinud, kuna viibisin Hispaanias. Klassi meeleolu oli hea ja mina kõnelesin oma reisimuljetest.

Meie klassil oli lipp, kus oli peal iga klassikaaslase hüüdnimi. Ühtseks märgiks oli valge pael, mis oli kinni seotud käele ja oli ka klassi laul, mida vahetpidamata laulsime punktides.

Klass oli soojalt riides, meil oli kaasa võetud tee peale trumm, mida mängiti, kui laulsime. Liikusime punktidesse hanelas, ees oli lipukandja ja kapten ning ülejäänud klass järel. Vahetpidamata mängisime lumesõda, kõigile meeldis see, hoolimata, et mõni sai kogemata haiget. Lund polnud sel aastal peaaegu üldse olnud, sellepärast oli lumesõda väga lahe ja eriline.

Lemmikpunkt oli see, kus seisis poiste kehalise õpetaja ja pidime aja peale lumepallidega kurikaid maha viskama. Kui kõik kurikad olid maas, siis saime teada, et hetkel oli meil kõige

parem aeg. Rõõm oli suur ja peale seda punkti saime teed ja saiakest süüa. Edasi läksime ikka lusti ja lau-luga, keegi ei hoolinud, et on märg ja kellelgi ei olnud mõtetki, et ei viitsi. Päike paistis, linnud laulsid ja meeleolu oli lõpuni hea. Viimases punktis tegime külakuhja ja naersime südamest, lõpus olid kõik surmväsinud ja märjad nagu kassipojad, aga tuju see alla ei viinud.

Lõppude lõpuks oli autasustamine ja me saime 2. koha, kõik olid rõõmsad, auhinna oli kringel, mida läksime hiljem koos klassi sööma. Meelde jääb ja tore päev.

Liis Kommer, 10. kl

* * *

Keeristorm 2008 oli meie klassile viimane. Kuna me olime oma vanuserühmas kõige vanemad ehk abiturientid, lasus meile juba enne võistlust teatav võidu kohustus.

Mängud hakkasid pihta hommikuse avamisega, mille järel saime teada, et meie stardini on veel tervelt mitu tundi.

Seda aega raisku lasta ei soovinud ja nii läksimegi Karmoga garaaži auto piduriklotse vahetama. Hiljem tagasi tulles ei olnud vaja kaua oodata, et võistlustuhin sisse tuleks. Juba kaugelt kostis muusika, kopsu põhjast viimseni välja lastud hõiked ja värvilised näod. Rajale jõudes muutus aga iga punkti läbimisega asi aina elavamaks. Lau-luviisi ei olnud raske lahti lasta, vaid hoopis kinni hoida. Punktid olid huvitavad, aga häiris see, et üksteise otsas nii kinni, et kaart oli rohkem dekoratiivse tähendusega. Vähe sellest, et võistelda tuli konkurentidega, pidi enda eest seisma ka võistkonnasiseselt. Energiat oli varutud ja ei olnud ime, kui mõni neiu lennutati mööda kraaviperve ilusat lumevälja rikkuma. Ülesannetes olulisim ja mõnusaim oligi oma klassikaaslastega ajaviitmine.

Üritus oli tore ja meelde jääv. Viimane aasta, viimane ühine koosviibimine väljaspool klassi. Boonuseks oli muidugi veel võit.

Imre Jugomäe, 12.a kl

KOOLIST VÄLJAS

KADAKAS

Imeilus Itaalia

13. aprilli hommikul ärkasin kell viis hommikul mõtte peale, et pean 06:15 juba lennujaamas olema, ei tohi hiline-da. Ajasin end otsemaid üles, ise rõõmustades fakti üle, et mõne tunni pärast olen ma juba lennukis Itaalia poole sõitmas. Nii läkski - lennujaamas sujus ilusti ja kiirelt, kaheksa paiku sõitsin juba lennukiga Amsterdam. Mõtlete, miks sinna? Pidime sihtpunkti, Napolis, jõudmiseks tegema kolm lendu. Esimene lend oli Tallinn-Amsterdam, teine Amsterdam-Rooma ning viimane Rooma-Napoli. Seega päev oli sisustatud väsitavate lennusoitude ja mõningate ootamistega. Kuid see vaev tasus igati ära. Hetkel, mil jõudsime õpetaja Lossi ja Veevoga Napoli lennu-jaama, oli väsimus läinud.

Aknast välja vaadates vaatasin imes-tusega, kui jõudsalt päike säras. Palmi-puud ilutsesid iga nurga peal, inimesed naeratasid üllatavalt sõbralikult, autod olid enamasti pisikesed ning mölgitud – tere tulemast, see ongi Itaalia!

Kodus olles mõtlesin vahepeal ikka, millisesse perre ma satun, äkki inimesed ei võta üldse omaks või ei ole sõbralikud. Kõik osutus aga vastupidi-seks. Lennujaamas oli vastas juba tuttav tüdruk Anna-Maria, kes viibis eelmisel aastal Eestis. Seega üks tut-tav nägu oli juba ees, mis tegi olukorra veelgi rõõmsamaks. Koht, kus ma nä-dal aega elas, oli Cava de Tirreni, ku-hu jõudmiseks pidi sõitma umbes tund aega üpriski pöörases liikluses. Autod

on väikesed ja seega pressitakse igale poole, kuhu vähegi võimalik, end vahe-le. Kiirusepiirang – kellele seda vaja on? Kui piirang oli 70 km/h, siis vabalt võib seda ületada 30-40 km/h, stabiil-selt. Sellest ei paistnud hullu olevat, politseid nägin ma terve reisi jooksul ühe korra. Tervelt "koju jõudnud", võeti mind vastu ülimalt soojalt. Peres olid ema, isa, 8-aastane Serena ja 18-aastane Anna-Maria. Samal õhtul peeti aga noorema tütre sünnipäeva, seega kohal oli suurem osa suguvõsast, kellega mind kohe tuttavaks tehti. Kuna olin pikast päevast üsnagi väsinud, siis peo lõppedes heitsin kohe magama, järgmisel hommikul oli vaja kella ühek-saks kooli minna. Seda ka järgnevatel päevadel – algul tegime koolis projekti-tööd ning siis oli kas ekskursioon või vaba aeg. Umbes sama nagu kiirusega liikluses oli seal ka kellaaegadega – ei olnud vist ühtegi päeva, mil kellaaega-dest punktipealt kinni ei peetud. Ikka jääd ka pool tundi hiljaks, eriti just kooli. Koolimaja kohta ei ütlekski tege-likult koolimaja või õppeasutus. Tingi-mused selleks olid Eesti omadest väga erinevad. Kui siinsed koolimajad mee-nutavad siiski korralikku hoonet, siis sealne koolimaja meenutas kohati vanglat. Akendel olid trellid ees, klassiruumid soditud, pingid/lauad olid ka mitte väga vastupidavad. Selle-est olid õpetajate-õpilaste suhted väga va-bad. Õpetajaga suheldi kui oma parima sõbra, ema, tuttava või kellega tahes.

Õppevahendeid ei paistnud eriti olevat, üks vihik ja pastakas, piisab sellest küll. Inimesed selle kõige juures olid äär-miselt sõbralikud nagu itaallased ikka: kallistavad, musitavad, kedagi ei alan-datud, kõik olid nagu üks suur pere.

Käisime ekskursioonidel mitmetes kohtades, kuid kõige ilusamaks osutus Salerno. Tee sinna oli äärmiselt käänu-line, nii et kergelt võis paha hakata, kuid meie grupp sai vapralt hakkama. Nii me siis sõitsime esialgu bussiga, hiljem juba jalutasime alla ranna äärde, kuna bussiga on võimatu nii kitsastel tänavatel sõita. Tulemus aga oli seda väärt. Vaade oli imeline! Olles ise all ookeni ääres, vaatasime üles, kust paistavad hiiglama kõrge asuvad ma-jad, mis olid rajatud kalgudele. Ümber-tingi paistavad mäed, enda kõrval aga loksuvad lained. Pilt ei suuda kajastada pooltki, mida see tegelikult väärt oli.

Iga ekskursioon oli huvitav ja uudne, kuna Itaalias on nii palju kohti, mida üllatusega avastada. Näiteks Pompei, kõndida originaalses "põlenud" linnas. Kõik olid oma hetki väärt.

Kahju vaid, et Comeniuse projekt läbi sai, kuid usun, et kõigil osavõtjatel oli põnev tutvuda teiste kultuuride ning inimestega väljaspool kodumaad. Loo-detavasti võtab meie kool pakkumise korral ka tulevikus midagi sarnast vas-tu, kuna kõigile oleks see ideaalne võimalus avastada välismaad!

Janika Lillestik, 12.a kl

Olen oma Eesti üle uhke

Ja armastuse ma võtaks,
võtaks truuduse, aususe ka,
ja kõidaks sellega ühte
sind, kallid kodumaa.

/J. Liiv/

Eesti Vabariik sai 90-aastaseks. Tähtpäevade puhul tehakse ikka kingitusi. Meie kooli õpilased kirjutasid kirjandi. Kirjutati kodukoha rõõmudest ja muredest, tähtsustati isamaad ja emakeelt, ülikooli, presidente, Jaan Krossi. Kui ühel rahval ei ole enam oma keelt, siis kaob ka rahvas. Meil õnneks on oma ilus eesti keel. Me peame seda hoidma.

Õpilased kiitsid Eestit kui Skype'i leiutajaid, e-valimiste algatajaid. Tunustust leidsid uued eesti filmid "Klass", "Sügisball" ja "Georg". Ei olnud unustatud Barutot, Mulgi kõrtsi ja Kilpkonna trahterit.

Noored tahavad üldjuhul elada Eestis ja leiavad, et tõepoolest meist igaühest sõltub Eesti püsimine, nagu arvas president Lennart Meri. On ju nii palju, mille üle saame olla uhked – ilusa looduse, laulupidude, sportlaste, muusikute ning hariduspüüdluse üle.

Noored tahavad elada Eestis, kus ei pea kogu aeg raha ja toimetulemise peale mõtlema, kus säiliks elu ka maa-kohtades, kus ei peaks võtma laene, kus ei raisataks metsa, kus inimesed oleksid sallivad, rahul ja õnnelikud.

Seekordne kirjandivõistlus oli koostöös Abja vallaga, kes pani välja vääriliselt auhinnad. Žüriisse kuulus peale eesti keele õpetajate kultuurikomisjoni liige Vivian Patune. Siinkohal tahangi tänada kõiki asjaosalisi!

Silvia Mälksoo

Ilus oled, isamaa

Minu kodumaal on sünnipäev. Sünnipäevalapsest räägitakse ikka enamasti head, teda kiidetakse, tema häid omadusi tuuakse esile, tema sõprust hinnatakse. Kui sünnipäev saab läbi, lõpeb ka kiidulaul. Kodumaa kohta tahaksin aga kogu aeg häid sõnu lausuda. Tema ilu, tema soojus, tema metsad, orud ja mäed kutsuvad end pidevalt ülistama, ka siis, kui pole sünnipäev.

President Toomas-Hendrik Ilves on öelnud: "Eesti on meie oma riik, meie vanemate ja vanavanemate loomine, meie endi õnn ja rõõm. Ainult meile endile, meile kõigile, kuulub privileeg ja samas kohustus otsustada, kuidas me edasi läheme ja millise Eesti me oma lastele pärandame..."

Meie otsustame, kuidas edasi minna, kuid juba kaua aega enne meid olid eestlased mures oma kodumaa ja rahva pärast. Juba siis taibati, et isamaa ilu ei saa ainult endale hoida, see tuleb lapselastele pärandada. Mõeldes tulevastele põlvetele võib ehitada maju, rajada palliplatse, luua uusi koole, kuid ka lauludes-luuletustes võib edasi anda seda õnne ja rõõmu oma riigi ning rahva pärast, samuti ka muretseda.

"Hoia, Jumal, Eestit,
meie kodumaad.
Kaitse teda kallist,
Meie armsamat.
Rahu töö ja kainus
olgu Eesti kroon,
venna-armu suurus
tema võimu troon..."

Me pole alati saanud isamaaks nimetada oma väikest Eesti riiki. On olnud aegu, kui meie kodumaa on meilt ära võetud ja jalge alla tallatud. Kuid meie esiisad on selle tagasi võidelnud. Nad on vaenlasest jagu saanud ja oma kodumaal õiguse jalule seadnud. Tänu neile on meil võimalik praegu rääkida oma isamaast ja selle ilust.

Meie ei pea enam võitlema. Meie ülesanne on hoida seda, mis kord kätte võideldud. Meie vanemad ja vanavanemad aitasid Eestit üles ehitada ja toimima saada. Nüüd on meie kord anda oma panus. Me peame tegema kõik selle püsimajäämise nimel. Et meie lastelastel ja nende lastel oleks, kuhu tulla, oleks koht, mida nimetada oma kodumaaks.

Ilu ei seisne vaid välises. Lisaks sellele, et meil on kaunid metsad ja viljakad põllud ning imeline maastik, on vaja, et ka inimesed, kes sellel pinnal elaksid, oleksid ilusad. Nende teod olgu isamaaväärilised ning nende hingedes austus kodumaa vastu. Maa ei saa olla ilus ja rikas, kui inimesed seda pole.

Igaühe jaoks on tema isamaa kõige ilusam, nii ka meile meie oma. Kuid seda ilu tuleb hoida ja edasi viia põlvest põlve, et see püsiks ja inspireeriks ka järeltulevaid põlvi sellest laule kirjutama ning luuletusi looma ja ärataks neis tahtmise alati siia tagasi tulla, kui nad ka kunagi peaksid lahkuma. Et nad ei unustaks oma ilusat isamaad.

Getter Joosing, 11. kl

Tsitaate võistlustöödest

* Eesti. Üks väiksemaid riike. Osa Eu-roopast. Pikk ja raske ajalugu. See on miski, mis on ja jääb, vähemalt minu jaoks. Meie kombad, harjumused, õigused. Meie päikesest kuumad suved ja põski õhetama panevad talved. Abivalmid, soojad inimesed.

* Me asume väga heas kohas. Esi-vanematel on ikka taipu olnud, kuhu oma kodumaa toigas püsti panna.

* Meie kümnekroonise peal on Jakob Hurt, kes ütles, et peame vaimu läbi suureks saama. Minevikku tagasi vaa-dates saame õppida kõike oma esiva-nemate pealt, mida paremini teha, et meie riik säiliks.

* Mulle meeldib mu emakeel. Selle kõla on väga ilus. Eesti keel on minu arvates maailma ilusaim keel. Seda näitavad keelevõistlused. Muidugi on see keel ka raske, sest meil on 14 käänet ja ä, ö, ü ning õ tähed.

* Eestis on ühed parimad infotehno-loogia õppimise võimalused ja Tartu Ülikooli teaduskonnad on parimad Baltikumis. Olime esimesed, kes korraldasid e-valimised.

* Mulle meeldiks elada sellises Eestis, kus üliõpilastele makstakse stipendiu-mi, sest olen ka ise viimase kooliaasta lävel ja sööstmas loodetavasti tuden-giellu.

* Ma olen sündinud aastal 1994. Mul vedas, sest siis oli Eesti riik juba ise-seisev. Ma pole päevagi oma elust olnud teise riigi võimu all ja sellepärast olen oma isamaa üle uhke, et ta suudab mind kaitsta. Seetõttu tahan ka mina jääda oma isamaale elama, et kaitsta ja hoolt kanda oma jõu ja tar-kusega tulevaste eestlaste ning kodu-maa eest.

* Eestil on põhjust uhke olla oma presidendi üle. Toomas Hendrik Ilves on mees, kelle süda on õiges kohas. Tema on see, kes hoiab oma rahvast ning tahab, et ühtsus jääks kestma.

* Tahan palju reisida ja maailma näha, kuid lõpuks ikkagi on nii hea maanduda Tallinna lennujaamas või laevasada-mas ning sõita oma koju, lugedes tee-siltidelt eesti keelt. Tahan elada turva-lises, arenevas, arvestavas ambitsioo-nikas ja positiivses Eestis.

* Eesti keelt hinnatakse maailmas väga kõrgelt. See on kui laulu keel.

* Praegu on Abja pisike linnake Mulgimaal Läti piiri lähedal. 100 aasta pärast aga üks maailma suuremaid sadamalinna. 100 aasta pärast on maa vajunud ja merepiir ulatub Abjani.

Autod sõidavad ööpäev läbi, laevaliiklus on väga tihe. Mulgi kõrtsist on saanud viie täni restoran ja Konsumist ning Maretist hiigelsuured kaubaduskeskused, kus võib lähedalt rallitada.

"Eesti Vabariik 90" – kirjandivõistluse tulemused

1. vanuserühm (7.- 9. kl)

I koht - Laura Allsaar (9. kl)

II koht - Anna-Liisa Purtsak (8.b kl)

III koht - Madis Sukk (7.b kl)

2. vanuserühm (10.-12. kl)

I koht - Assol Saar (11. kl)

II koht - Rando Laisaar (10. kl)

III koht - Helen Meidla (12. kl)

Äramärgitud tööd: Andres Raska (7.a kl), Sandra Saar (7.a kl), Kristjan Sink (7.b kl), Grete Raagmets (9. kl), Ida Rahu (9. kl), Liis Kommer (10. kl), Rauno Künnapuu (10. kl), Kadri Kalm (11. kl), Sandra Vungi (11. kl), Kalle Danilov (12.a kl), Kadri Lamber (12.a kl), Maarja Möttus (12.a kl), Laura Pidim (12.a kl), Kerli Pärtli (12.b kl)

Žürii koosseis: Siiri Meidla, Silvia Mälksoo, Vivian Patune.

KADAKAS

Mida teevad õpetajad vabal ajal

Ega õpetajal vaba aega eriti olegi, aga seda tuleb lihtsalt võtta. Muidu muutud kuivikuks või närviliseks või käid lihtsalt alla. Olen sellest aru saanud nüüd, kui mu lapsed on suured.

Et mitte laua taha kangestuda (tööd parandades, tunde ette valmistades), käin vahelduseks väljas. Septembrist 2007 käin keppidega, kui ilm ja aeg võimaldavad, ja lausa naudin seda spordiala. Ühtlasi imetlen kevadet ja ootan pikisilmi suve. Teisipäeviti käin aeroobikas – see on väga virgutav; olen äärmiselt rahul meie noore juhendaja Kristiga, kes oskab innustada. Saun pärast trenni kuulub komplekti.

Vahetevahel käin Nuia kooli basseini ujuimas, millele järgneb samuti saun. Püüan ujuda kilomeetri. Suvine ujumine Kariste järves või Kassari Piibuninal (Hiiumaal) on hoopis midagi muud, seda ei saa mitte millegi vastu vahetada. Järvevesi on tume ja sügav ja salapärane, Kassari meri aga rohe-

kast roosani (õhtuõhetuses) ja kerge, karge. Ja päike – elu ilma päikeseta on nagu elu ilma õhuta.

Nn vabal ajal teen ka süüa, pesen nõusid, koristan, pesen pesu, triigin, siblin aiamaal.

Naudin tunde ja päevi, mida saan veeta oma pojapoja Eliasega, käia teatris, lugeda diivaninurgas (pühapäeva õhtupoolikul päikeselaigus) vastilmunud raamatut, reisida ja avastada maailma ning õppida oma lastelt, loomulikult ka koolilastelt.

Silvia Mälksoo

Loen palju, surfan Internetis, teen kepikõndi ja aeroobikat, veedan palju aega lähedaste inimestega, meeldib kokandus, aiatöö ja poodides käia.

Olga Bulatšik

Loen, vaatan telerit, keedan-küpsetan, puhkan.

Anneli Ruusalu

Vaba aega jääb kehalise kasvatuse õpetajal enda jaoks veidi enam kui teiste ainete õpetajatel, vihikuid ju parandama ei pea. Minu jaoks on see meelelahutus, puhkus, harrastused, samuti mõningased kohustused.

Kodu ja koduaed vajab korrashoidmist, toailled hoolit ja armastust. Tuleb olla hea laps oma emale, hooliv ema ja vanaema. Armastan väga raamatuid lugeda, ajakirjad Eesti Naine ja Tervis Pluss on ikka kaanest kaaneni läbi uuritud, Postimehe uudised üle vaadatud. Vaatamata ei raatsi jätta CSI-seriaale. Ei tohi petta lemmikloom Jaska ootusi – see tähendab igaõhtust looduseuurimise pooltundi, olenemata ilmast. Kolmapäeva õhtusesse linetantsu tundi jõuan alati ja korra kuus naisseltsi ettevõtmisele. Hea on ka niisama lamamistoolis lebotada unistada suvest, soojast mereveest ja päikesesoojusest. Laupäevane saunaskäik ja väike grill käib nädalalõpu juurde.

Linda Menning

· Aeroobika on mõnus.

Tavalised perenaisekohustused, mulle meeldib süüa teha, eriti küpsetada, oma poiste eest hoolitseda. Viimasel ajal pööran tähelepanu sellele, et toit oleks tervislik, teen selliseid ammu unustatud toite, sõbranna ämma vanast kokaraamatust.

Aeg enese jaoks on eriline, st et ma toimiksin, pean aeg-ajalt tegema järgmist: saunas käima, iluprotseduure tegema, kohtuma sõpradega, kuulama muusikat (üksinda ja valjult), vanu fotosid vaatama ja lihtsalt niisama olema, raamatuid lugema, filme vaatama (olen üsna suur telekahull).

Aga kevadest sügiseni on täiesti teistsugused tegevused. Siis olen enamasti ema ja isa juures. Istutan, kasvatan jne, ühesõnaga mulle meeldib "kappa mullas hoida". Ja kindlasti

(järg lk. 12)

(algus lk. 11)

mere ääres olla, hull igatsus on selle järele. Vahel olen mõelnud, et kummaline, ise täitsa sisemaatüdruk, aga igatseb merd. Eks see mõotmatus ja lõputu avarus võib mind.

Aga üldiselt, kui võimalik, meeldib mulle üksinda olla, nii laen oma patareisid kõige paremini.

Karin Hunt

Kui vihikute ja kontrolltööde parandamisest, tundide ettevalmistamisest aega üle jääb, siis võtan käärid kätte ja leian ka mingi riidejupi ning õmblen midagi endale või lastele, lastelastele. Kevadel ja suvel veedan heameelega aega ka maja ümber aias. Või kui lapselapsed külas on, siis tegelen nendega. Muidugi võimalusel lähen metsa, kus on rahu, lilled, puud ja linnulaul.

Ene Lätti

Reedel, pärast koolipäeva lõppu tunnen, et nüüd on mul vaba aeg. Armastan koduseid laupäeva-pühapäevahommikuid, kui ei pea kuhugi kiirustama ja saan oma koduõues ringi jalutada. Vabal ajal meeldib mulle mõnuleda, loen, vaatan televiisorit. Armastan oma peret ja olen nende suhtes hoolivam ja tähelepanelikum. Kui on aega, valmistan perele korraliku lõuna.

Tahan, et mu kodu oleks korras. Siis

on justkui mu mõttedki korrastatud. Taban end üsna sageli mõttelt, miks aeg küll lendab nii kiiresti!

Siiri Meidla

Ei saagi täpselt öelda, mis ma oma vabal ajal teen. Alati on midagi teha, kuid ma saan ainult lisada, mida mulle meeldib teha. Kõige rohkem meeldib mulle koos olla oma perega. Nema on number üks.

Veel meeldib reisida. Olen reisinud erinevates riikides. Olen külastanud nii Aasiat, Aafrikat kui ka Euroopat. Kokku vast oma 17 riiki. Mulle meeldib kogeda uusi kultuure ja näha ajaloolisi paiku. Ka armastan ma lugeda. Juba lapsena olin suur raamatuhuviline. Praeguseks on mu huvi taandunud enamasti dokumentalistikale ja ajaloole. Ilukirjandus on jäänud tagaplaanile.

Kodus kasvatan ka palju lilli. Aastatega on neid ikka kogunenud. Mu sõbrad ja tuttavad teavad, et lilled mulle meeldivad ja tähtpäevadeks kingitakse ikka just toalilli. Ka meie klassis on neid terve kahe aknalaua jagu.

Aeg-ajalt tunnen ka väikest tõmmet kaunite kunstide järele. Harva, kuid vahel siiski maalin pisut ja kirjutan lausahtlisse luuletusi. Ja kui mul kõikidest nendest huvidest kõrini saab, siis hea meelega lõsutan diivanil ja vahin televiisorit.

Annely Pilg

Minu töövõline aeg kulub peamiselt perele ja kodule/aiale. Aeg-ajalt leian aega ka enda jaoks. Kuna ma ei armasta rutiini, siis üritan liikuda ja liigutada end kõikvõimalikel erinevatel viisidel: tegelen kepikõnniga, sõidan jalgrattaga, rulluisutan ja harrastan kõhutantsu. Neli aastat tagasi liitusin Abja kultuurimaja näiteringiga, seetõttu kuulub kahel korral nädalas paar tundi minu vabast ajast näitlemisele.

Aktiivne elu meeldib mulle ja aitab hoida meele erksa ning rõõmsa.

Terje Jaakson

Pärast väsitavat tööpäeva on mõnus luule- ja juturaamatuid lugeda. Neid "neelan" talvel ohtrasti! Talvel ootavad ka lehitsemist mitmesugused aiandusalased raamatud ja ajakirjad, nii tekib kevadeks uusi mõtteid ning ideid oma aia kujundamiseks.

Kuna olin koolipõlves sporditüdruk, meeldib ka praegu liikuda. Kord nädalas tegelen võimlemisega ning pärast viie-kuu kilomeetrist kepikõnni on pea puhanud ja oi kui mõnus olla!

Kevadel algab aiatöö, mis pakub füüsilist koormust ning siis saab loetud praktikas teostada. Ja loomulikult kuulub palju minu vabast ajast kolmele lapselapsele!

Sirje Renter

Kogusid Ele Kõrge ja Silvia Mälksoo

Intervjuu meie NUNNU õpetaja Argo Tammega

Kust kohast olete pärit ja missugune on Teie haridustee?

Pärit olen Pärnust. Haridustee on põhikoolis kaks klassi ja koridor. Pärast gümnaasiumi kaks aastat Mere-koolis ja seitse aastat viibisin Pedagoogika Ülikoolis, kus viimane kursus jäi lõpetamata.

Miks tulite Abja Gümnaasiumisse?

Tulin sellepärast, et direktor, kes juhtumisi on ka füüsikaõpetaja, käskis!

Kus varem töötasite?

Ma töötasin Raeküla Gümnaasiumis. Enamus aja olen ka oma firmat pidanud. Tegelikult õpetajaamet ongi rohkem nagu hobi.

Missugused on Abja Gümnaasiumi õpilased ja kas Teil on ka lemmikklass?

Õpilased on nagu õpilased igal pool mujal. Lemmikklassi pole.

Missugune on Teie arvates tore õpilane?

See, kes ise suudab mõelda.

Milline õpilane olite ise?

Üsna problemaatiline.

Miks peab noor inimene koolis käima?

Esiteks on see hea ajaveetmiskoht,

teiseks on see kõige lihtsam võimalus teadmisi omandada. On ka võimalus, et koolis ei käi, kuid omandatakse teadmisi, see on aga natuke raskem variant.

Kas Teie arvates on füüsika õppimine vajalik?

Sunduslik ta ei ole. Kuigi füüsikaseadused kehtivad igal pool ja petta neid ei saa. Kui klassis ei õpi, siis elu õpetab.

Kool.ee?

See on keskkond, mis nalja pärast sai tehtud ja nüüd tuleb välja, et toimib üsna hästi.

On Teil ka mõni hobi?

Õpetamise kõrvalt praegusel hetkel Offroad sõit ehk siis maastikul sõitmine.

Parim paik maailmas?

Ma arvan, et ikka Eesti.

Lemmikfilm? Raamat? Toit?

Üks eesti film nimega „Rahu tänav“, raamat – Lutsu „Kevade“, toit – kartulisalat.

Kas noorus on hukas?

Ei usu.

Küsitles Kadri Kalm, 11.kl

Palusin kolme sõnaga iseloomustada õpetaja Tamme.

- Tark, lõbus, naljakas! (*Triin, 11.kl*)
- Üleolev, normaalne, füüsikaarmastaja. (*Maarja, 12.a kl*)
- Tore, sümpaatne, arukas. (*Moonika, 10.kl*)
- Huvitav, otsekohene, naljakas. (*Laura, 12.b kl*)

Tiia Riet – reisihiimuline matkasell /Intervjuu/

Kus elasite lapsepõlves?

Sündisin, kasvasin Saaremaal Kuressaare linnas. Minu kodu asus vaikes kõrvaltänavas, kodu aknast paistis kadakane karjamaa ja mereni oli pisut üle kilomeetri. Suveõhtuti sõitsime naabrilastega jalgratastega mere äärde ujuma. Mul oli ilus lapsepõlv.

Kelleks lapsena saada tahtsite?

Päris pisikese tüdrukuna tahtsin saada sanitariks. Ma ei teadnud, mida see töö endast täpselt kujutab, aga mulle meeldis selle sõna kõla. Hiljem soovisin oma suure venna eeskujul laevakapteniks saada. Ma ei mäleta, et oleksin unistanud õpetajaametist, kuigi minu suguvõsas oli ja on praegugi palju õpetajaid. Küll aga mäletan, et kord tahtsin saada uurijaks, siis näitlejaks, hiljem treeneriks.

Kus omandasite hariduse?

Kooliteed alustasin Kuressaare Algkoolis. Esimesel koolipäeval läksin kooli ema käekõrval, aga teisel päeval iseseisvalt minnes ma enam koolimaja üles ei leidnud. Ekslesin nuttes sihitult linnas, kuni ema töökaaslane mind lõpuks leidis ja õige majani juhatas. Edaspidi olin juba palju vapram. Siiani imestan, kuidas minu esimene õpetaja meiega hakkama sai, oli meid ju klassis 43. Hiljem jätkasin õpinguid Saaremaa Ühisgümnaasiumis, mis sellel ajal kandis nimetust Viktor Kingissepa nimeline Keskkool ja mis iga vihiku ja raamatu kaanele tuli maalida. Saan en-

nast uhkusega nimetada Saaremaa I matemaatika-füüsika eriklassi lõpetajaks. Minu suureks eeskujuks oli minu matemaatika õpetaja Valentin Oopkaup ja nii ma läksingi Tartu Ülikooli matemaatika teaduskonda õppima. Pärast ülikooli lõpetamist töötasin Kuressaare Gümnaasiumis. Abja kool on minu teine töökoht. Hiljem täiendasin end veel Tartus Avatud Ülikooli Arvutiteaduste Instituudis ja omandasin gümnaasiumi informaatika õpetaja kutse.

Kas teile meeldib teie töö?

Mulle meeldib mu töö väga. Kõigepealt muidugi kolmel olulisel põhjusel. Nendeks on juuni, juuli, august, aga on veel rida teisigi põhjuseid, miks see amet on mulle südamelelähedane. Mulle meeldib matemaatika, meeldib õpetada matemaatikat, meeldivad teadusjanulised õpilased, toredad kolleegid. Vahel küll on tunne, et peaks ka lapsepõlves unistatud ametid läbi proovima, aga küllap on selleks juba lootusetult hilja.

Millega tegelete vabal ajal?

Mulle meeldib hirmsasti reisida. Olen matkasellina, seljakott seljas, käinud Kaukasuse mägedes, Karpaatides, Sajaanides, Kamtšatkal. Olen seilanud Baikali järvel ja Kuldсарve lahes, ujunud Vaikses ookeanis, India ja Atlandi ookeanides. Vaba raha ja aja olemasolul oleme nüüdki küll perega, küll sõpradega, käinud maailma avastamas. Viimased reisid on olnud Taisse,

Türki ja Indiasse.

Milliseid raamatuid eelistate lugeda?

Mulle satuvad näppu raamatud, mida gümnaasiumis soovitatakse lugeda või on kohustuslikuks kirjanduseks. Nii pakkus mulle hiljuti suure lugemiselamuse Knut Hamsuni "Maa õnnistus". Samas loen rõõmuga ikka ja jälle juba lapsepõlvest armsaks saanud Lindgreni raamatuid. Mõned laused on mulle pähegi kulunud, mida ma siis sobival hetkel esitada armastan.

Kus veedate oma suvevaheajad ja millega tegelete?

Suvevaheajal võib mind leida koduaiast. Ei ole midagi mõnusamat kui hommikukohv kodutrepil või kaunid suveõhtud sõprade seltsis. Kindlasti kuulub igasse suvesse ka üks Eestimaa avastamise tuur perega, samuti sõpruskonna ühised telkimised Treimani rannas. Suvel jõuan ka paar korda külastada kodusaart, kus mul on palju sugulasi ja häid tuttavaid. Suvesse mahub ka lisaks Lätimaa külastamisele üks välisreis kaugemale.

Kui teil oleks võimalus töötada mõnel muul erialal, siis mis see oleks? Miks just see?

Tahaksin olla ärinaine, kellel oleks oma talus äri, palju raha ja vaba aega, et soovi tekkimisel jälle minna maailma rändama.

Liina Muttik, 10. kl

Evelyn Lossi – igati popp ja noortepärane inglise keele edasikandja /Portree/

Meie väikesesse kooli sattus nimeetatud õpetaja täiesti juhuslikult ja enne ei olnud ta oma teada Abjas käinudki. Kindlasti mäletavad paljud seda päeva, mil teda siin esimest korda näha oli – kena ja malbe, tagasihoidlik noor naine, kellest alguses ei saanud mõnda vaadata ilma, et tekiks küsimus: kas ta on nüüd õpetaja või õpilane? Seda eelkõige tema ääretult vahetu oleku tõttu. Kohati uskumatu, et sellest on nüüd juba neli aastat möödas.

Inglise keele õpingud tundusid arvatavasti tema jaoks igati loogilise jät-

kuna sellele, et pärast gümnaasiumi lõppu läks ta kohese ülikoolihariduse asemel hoopis Saksamaale ja seejärel USAsse, kus ta töötas lapsehoidjana. Samas on keeled tal ehk hoopis veres, sest ka tema ema on inglise keele õpetaja. Enda praegust elu jagabki Evelyn Lossi hetkel töö ja kooli vahel. Õnneks, või siis kahjuks, seda viimast ei ole tal enam kauaks, nimelt käsil on ülikoolis viimane aasta.

Selle nelja aasta jooksul on meie inglise keele õpetaja aga palju muutunud. Temast on saanud tööalaselt palju enesekindlam ning iseloomukam inimene kui alguses. Kogemuste pagasi täitumine on selgelt näha. Ometi ei ole muutunud see, et ta on üks meie kooli kõige armsamatest õppejõududest, keda harva näeb häält tõstmas või halvas tujus. Samuti on tema üheks väärtuslikemaks iseloomujooneks ääretu heatahtlikkus ning abivalmidus oma õpilaste suhtes. Ning kindlasti ei saa märkimata jätta tema teadmisi oma alal, mis nii noore õpetaja kohta on üliheal

tasemel. Ning neid ei ole ta kitsi ka jagama – iseasi muidugi, kes jagatud tarkused vastu võtab ja kes mitte.

Oma panuse meie kooli on ta andnud ka Comenius1 projekti näol. Juba kolmandat aastat on tänu sellele saanud meie kooli õpilased käia välismaal (ja ka vastupidi – võõrustada välisriikide õpilasi ja õpetajaid). Siinkohal tuleks ära mainida ka Evelyn Lossi suur reisisõbraskirg, sest neid kohti, kus ta käinud ei oleks, jääb maailmakaardil aina vähemaks ja vähemaks.

Enda sõnul talle meie koolis meeldib, sest Abja ei ole ei liiga väike ega ka liialt suur koht. Õpetajatel ning õpilastel on siin pigem sõbralikud suhted ning kõik saavad kõikidega läbi. Ehk ainsaks miinuseks loeb ta seda, et õpilased on tihti väga uudishimulikud, kuid seda pigem naljaga pooleks.

Omalt poolt tahaks aga õpetaja Evelynile soovida seda, et ta ülikooli ikka ilusasti ära lõpetaks ;)

Liisi Saharov, 12.a kl

K-jutuke

Kalastamine kahe kõrge kase kõrval

Kalle käis koos Kustiga kolmapäeval kahe kõrge kase kõrval kalastamas. Kusti karjus kohkunult: "Koger kiskus korgi kaasa!" Kalle karjus Kustile: "Kaldal kõnnib kollaste kinnastega Kati, kellel kaks korki kaasas." Kusti, Kalle kui ka Kati kalastavad kõik koos kuni keskpäevani.

Anni Saharov

Kolmapäevane kalalkäik

Kolm kalameest käisid kogu aeg kalal. Kui kalamehed kolmapäeval kalatiigini kõndisid, kuulsid kõik kiu-

numist. Kaldaäärsel kivil kükitasid kaks karvast koerakutsikat. Kalamehed kõndisid koju koos kahe kutsikaga. Kolmas kalamees kasvatas kutsikatest korralikud koerad.

Triin Kask

Kollane kass

Kollane kass koperdas kõnniteel. Kõnniteel kõndis kohmakas kalamüüja. Kalamüüja koperdas kassi kápale. Kass kisendas kõvasti.

Aivar Jaanus

*Loojad on
7.a klassi õpilased*

Haikud

Talv

Lumehelbed, ilus
härmatas; lumelilled
Lumi ja külm.

Grete Raagmets, 9.kl

Talveilm poeb põue
väiksed sõrmed külmuvad
Päike sulab ära.

Kätlin Metste, 9.kl

* * *

Ootamas meid hukk
vastu ainult punnib veel
surnukuuri lukk

* * *

Hoia mind kursis
kui lähed taas võõrsile,
hing armastust täis.

* * *

Tundeta maadlen
tatamil võõrastega
ihuüksinda.

* * *

Käed põimin ümber
kasevihase kaela
armastusega

* * *

Tibutab vihma
Rebin katki kõik fotod
Sinust ja Minust

Ida Rahu, 9.kl

* * *

Talvine külmus,
jäätnud kardinapuud.
Tiibadeta lind.

Stefi Suvi, 9.kl

Minu oma saar

Minu isiklik saar oleks kindlasti selline pisike ja muust maailmast eemal. Paikneks see kusagil soojas kliimavöötmes ja oleks äärest ääreni täis palme, kosekesi ning troopilisi loomi, linde.

Saarel elaksid koos minuga veel minu parimad sõbrad. Meil kõikidel oleks saare erinevais paigus oma meisterdatud hütikesed. Kasside ja koerte asemel valvaksid hoovis meid hoopis kammeleonid, gekod, papagoid jmt. Hommikud veedaksime enamjaolt rannal päikest võttes ning saart avastades. Sööksime pidevalt eksootilisi puuvilju ja jooksisime kõige huvitavamaid jookke suurtest kokteiliklaasidest, mille küljes ripuvad kirsid või ehk ka sidruniviilud.

Halba ilma minu isiklikul saarel ei

eksisteeriks, kuna naudiksime isegi suuri vihmahavvakuid. Saare keskmeks asuks bambustest ja teistest looduslikest materjalidest ehitatud "saarekeskus". Sinna oleksid ühendatud spordisaalid, ööklubi, kohvik, kino jne. Õhtuti toimuksid seal igasugused üritused ja rannapeod ning rahvast koguneks naabersaartelt juurde. Omavaheline läbisaamine oleks alati suurepärase ning kõik oleksid kõikide sõbrad.

Ühendust ülejäänud maailmaga peaks väike lennuk, mis oleks kaunistatud üleni värviliste Hawaii lilledega, et oleks kaugelt näha, kust lennumasin pärit on. Vabal ajal käiksime kambakesi surfamas, teokarpe korjamas ja delfiinidega mängimas. Hommikuti paistaks päike

aknast õrnalt sisse ja üles tõusta poleks mitteringisugune vaev ka hommikul kell viis. Tuju oleks kõikidel 24 tundi päevas rõõmus.

Saarel kostuks pidevalt palmide otsa paigutatud kõlaritest parimat muusikat. Paar korda nädalas koguneksime kõik kokku, et vaadata ööpimeduses keset randa mõnd uut filmi ja rääkida omavahel elust.

Saar ise näeks välja nagu tõeline paradiis – rohelust ja lopsakust täis. Saarel elavad loomad oleksid samuti sõbralikud ega ründaks kedagi.

Elu saarel oleks idülliline ning rahulik. Tõeline lillelapse kodu.

Liisi Saharov, 12.a kl

Kuidas Kilpkonna trahter nime sai /Müüt/

Abja Kilpkonna trahteri saamisluugu võib tunduda esialgu kummaline, kuid tegelikult just nii see oli.

Nimelt sajand ja veel natuke rohkem aega tagasi asus selles abjalastele nii kuulsas kohas suur konnatiik, kust kevaditi võis kuulda konnade elurõõmust pakatavat krooksumist. Kuid seda elurõõmu ei lastud neil lõputult kaua nautida, sest ükskord kerkis tiigi asemele kõrts, mida hakati nimetama Rohe-liseks Konnaks.

Konnad olid sunnitud kolima kõrvalasuvasse kraavi, mis peatselt hakkas täituma solgiga, mis pärines muidugi, nagu te arvatagi võite, kõrvalasuvast kõrtsist. Ja kui kraavivette lisandus nõudepesuvedelik Fairy, muutus konnade elu põrguks. Nende rõõmus hüppamine oli nagu peoga pühitud. Koivad muutusid raskemaks, selga tekkis kilbitaaline kaitsekest. Paljud neist hukkusid rasketes tingimustes. Sellist häbi taludes varjusid vähesed allesjäänud konnad

mutta, et ainult ööseks välja pugeda.

Tuli aeg, millal vana laguneva kõrtsi asemele ehitati uus kõrts. Ehitustööde käigus komistas kõrtsiomanik ühel õhtul millegi otsa, mis osutus kilpkonna-laadseks loomaks. Sellest loost tulenevalt sai uue kõrtsi nimeks Kilpkonna trahter. Kahjuks on konnade edasine saatus teadmata. Omanik hoiab seda saladust kiivalt enda teada.

Rait Tomingas, 10. kl

SPORT

KADAKAS

Meie spordipoisid

10. klassi õpilased Taavi Toomla ja Carol Särav on ühed meie kooli sportlased. Muidugi on veel ka teisi spordipoisse Abja Gümnaasiumis, kuid ma otsustasin teha just nendega intervjuu. Tahtsin teada saada, kuidas sattusid nad spordiga tegelema, kas sportimine segab koolitööd ja palju muud. Kõigest sellest saate lugeda järgnevas intervjuus.

Kuidas sattusid just spordiga tegelema?

Taavi: Spordi juurde sattusin noorelt. Kolmandas või neljandas klassis hakkasin trennis käima. Seda soodustasid vanemad sõbrad, kes ise tegid trenni ja julgustasid mind ka tegema.

Carol: Spordiga hakkasin tegelema juba varakult. Kui ma esimesse klassi läksin, siis pani mu ema mind kohe ka kergejõustiku trenni. Kuu aega seal ei püsinud, sest ma ei viitsinud seal käia. Seetõttu proovisin ka muid spordialasid, nt suusatamine, käsipall, jalgpall, kahevõistlus rohkem ei meenu. Ning nüüd, täiesti ootamatult, kutsus Taavi Toomla mind trenni ning ka õpetaja Mikola Misjuk mainis mulle, et mul tasuks trenni tulla. Ning siis ma mõtlesin, et ma võtan selle koorma.

Mis ala kõige rohkem meeldib? Miks?

Taavi: Tegelen kergejõustikuga, kuna seal saavutatud tulemusi saab võrrelda vanemate ja tulevikus võrrelda ka nooremate tegijatega. Kergejõustikust meeldib enim mitmevõistlus, kuna seal saab ennast tõsiselt proovile panna ja püüda maksimumi erinevatel aladel.

Carol: Kõige rohkem meeldib mulle 60m, kuna seda ma jõuan joosta. Midagi muud ma ei oska ega suuda. 100m jooksen ka, kuid pole mu lemmik. Ma loodan et trenn annab mulle palju juurde, et saaksin milleski muus ka teistega rinda pista.

Kes on Sulle eeskujuks olnud?

Taavi: Loomulikult on mulle eeskujuks olümpiavõitjad ja maailmarekordi mehed. Eelkõige muidugi Eesti oma tegijad, eriti Gerd Kanter. Kuid ka treener Mikola on eeskujuks.

Carol: Eeskujuks pole mul hetkel kedagi. Ma olen alles vähe kergejõustikuga tegeleenud, nii et ei ole jõudnud valida.

Millise sportlase tegemisi meediast kõige rohkem jälgid?

Taavi: Ma jälgin meie omade ja maailma tippude tegemisi. Kõige rohkem siiski kergejõustiklaste tegemisi.

Carol: Meediast jälgin ma üpris palju just Eesti suusatajaid, kuna mul on see pisik jäänud väiksest peale sisse. Aga vähe olen uurinud ka neid tippsporditeid ja mulle täitsa meeldib vaadata vahel Asafa Powelli Internetist (leidub Internetis www.youtube.com).

Milline sportlane on Sinu arvates ülehinnatud?

Taavi: Ma arvan, et ma ei ole õige mees ütleva, kes on ülehinnatud või mitte. Sportlaste saavutusi hinnatakse tiitlivõistluste järgi. Seal saavutatu põhjal saab sportlast hinnata, enne ei maksa kedagi võileibu tegema saata.

Carol: Minu meelest on ülehinnatud üks Eesti suusatajatest, Aivar Rehe-maa, sest just tema tulemused on minu silmis väga kesised.

Millega peale spordi veel tegeled?

Taavi: Peale spordi mul teisi hobbisid pole, lihtsalt ei jää aega. Kuid kui jõuan, siis nädalavahetustel käin töökojas ja uurin, kuidas autod töötavad ja kuidas neid parandada. Sõpradega püüan ka võimalikult palju koos olla.

Carol: Kool ja sport võtavad minult kogu aja ning sõpradele tuleb ka väheke loovutada. Tõesti rohkem mul aega üle ei jäägi ning seega ma millegi

muuga ei jõua tegeleda.

Kas treeningud segavad õppimist? Põhjenda!

Taavi: Ma olen püüdnud õppimist ikka esimesel kohal hoida, kuna sport ei toida mind tulevikus, pea toidab! Kuid kui aus olla siis ega peale väsitavat trenni väga raamatute taga olla ei jõua. Aga kes tahab see jõuab.

Carol: Kui aus olla siis natuke segavad ikka. Just see, et koolipäev on pikk ning trenn väsitab, suhteliselt palju on vahel takistuseks koduseid õppetöid ära teha. Mõnikord juhtubki, et loobun ning lähen magama. Aga neid juhuseid on vähe olnud. Ma ikka üritan kõigega toime tulla. Juhul kui ma tean, et õppida on palju, siis ma lihtsalt ei lähe sellel päeval trenni ning saan õppimisega joonele.

Mis on Sinu parimad saavutused?

Taavi: Olen saavutanud nii mõndagi, viimasel välislooval võitsin Karksi-Nuia mitmevõistluse, tulin maakonna meistriks mitmevõistluses, kolmikhüppes, teivashüppes ja odaviskes. Suurim saavutus on aga 2006.a. saavutatud Eesti meistrivõistlustel teatejooksudes III koht 4x110m teatejooksus.

Carol: Minu saavutused on kesised, veel, kuna olen saanud vähe võistelda. Eesti Meistrivõistlused jäid minu jaoks ära, mis on väga kurb. Vigastasin oma jalga trennis ning nii see läks. Kuid olen võistelnud Viljandis ning saavutanud seal Viljandimaa noorte kergejõustiku KV 100m PA jooksus esimese koha ning Viljandimaa noorte talvistel meistrivõistlustel PJ 40m jooksus esimese koha. Kuid ma ootan juba võistlusi, kus häid tulemusi saavutada.

Lühendite seletus:

KV - karikavõistlus

PA - poiste A-klass

PJ - poiste juuniorid

Kertu Kask, 11. kl

Liikumine on tervise rõõm

Liikumine on meile vajalik igas vanuses, et ennetada haigusi, tõsta keha töövõimet ning parandada enesetunnet.

Üldine soovitus on liikuda 30 minutit päevas. Need, kel pole tahtmist trennis käia, peaksid kodus hoolsalt koristama või aiatöid tegema.

Harrastustest tuleks valida midagi meelepärast, mis valmistaks ka rõõmu. Näiteks jalgrattasõit (liikluses olge ettevaatlikud), jooksmine, tantsimine ning käimine ja ujumine, mis sobivad igale vanusele ja ka ülekaalulistele.

Liialt kerge koormuse korral ei avaldu mõju tervisele, liialt raske koormus võib aga viia vigastuste tekkimiseni. Mõõduka koormuse tunnuseks on hingamise kiirenemine, higistamine ja võimalus rääkida liikumise ajal ilma puhkimata.

Tore on vaadata õpetajaid, kes pingelise töö juures leiavad aega käia aeroobikas, mõnda olen näinud ka kepikõndi tegemas – kiitus. Ühte eriti tublit õpetajat võib lisaks veel kohata reedeti kõhutantsu trennis, kuhu soovitaksin küll tulla kõigil meie kooli tüdrukutel (reedel kell 18.00). Kindlasti

on veel tublisid õpetajaid.

Ma ei mõista inimesi, kes ütlevad, et nad ei pea trenni tegema, sest neil on head geenid ja lisakilosid ei tule. Liikumine polegi tähtis kaalu alandamiseks, vaid hea enesetunde jaoks. Mulle isiklikult meeldib väga mõni õhtu joosta paar kilomeetrit, seejärel võimelda jõusaalis, koju jõudes on hea uni garanteeritud.

Üldiselt on Abja kooli õpilased väga aktiivsed endid liigutama. Tihti on rietusruum õhtuti ülerahvastatud. Mängitakse korvpalli, võrkpalli, jalgpalli ja tegeldakse kergejõustikuga.

Meie kooli endistest ja praegustest õpilastest on paljud nime teinud ka vabariiklikel võistlustel, näiteks Erki Lepik, Aleksandr Golovko, Erik Hunt, Taavi Toomla, ja Rauno Künnapuu.

Soovitan kõigil, kellele ei meeldi ennast liigutada, siiski proovida mõni õhtu panna selga mugavad riided ja minna väiksele jalutuskäigule.

Kõik suured teod saavad alguse väikestest.

Liisi Järve, 11. kl

Abja Gümnaasiumi võistkond saavutas 1.–3. klassi poiste Dumle rahvastepalli piirkonnavõistlustel 3. koha.

Pildil: Erki Visnapu, Günther Põllumäe, Rasmus Metste, Janek-Jürgen Tammai, Erki Kulbok, Keiro Luik.

Aktiivsed jalgpallitüdrukud

Märtsist alustas tegevust tüdrukute jalgpallitreenn. Huvilisi oli palju. Uurisin nende arvamust.

Küsimustele vastasid: 10. klassist Tiitu, Liis, 9. klassist Evelin, Nele, Karoline, Elina, 8.a klassist Alina, 8.b klassist Kristiin, 7.a klassist Reelika, Maris, Agnes, Evelin, 6. klassist Teevi.

Lemmikjalgpallur Eestist?

Reelika: M. Poom,
Nele: R. Piiraja,
Karoline: terve Eesti koondis,
Maris: M. Poom,
Agnes: M. Poom,
Tiiu: R. Piiraja, T. Kink,
Liis: R. Piiraja, M. Poom.

Lemmikjalgpallur üleüldse?

Evelin(9), Alina, Nele, Karoline, Tiiu, Liis: Cristiano Ronaldo.
Nele, Maris, Agnes, Kristiin, Teevi: David Beckham.

Miks läksid jalgpallitreenni?

Evelin (9): Ma olen varem telekast jalgpalli vaadanud ja tõesti on hea vaadata. Kõik proovivad endast maksimumi anda. Emotsioonid on laes.

Reelika: Sõbrad kutsusid.

Alina: See on tore mäng, tekitab emotsioone. Sillas jalgpallist.

Elina: Ma tahtsin õppida mängima.

Agnes: Tahtsin võistlustele minna.

Kristiin: Ma tahtsin proovida. See pakkus huvi.

Evelin (7a): Jalgpall on lahe, see meeldib mulle.

Liis: Mulle meeldis mängida, lihtne ala, hea ala.

Kui hästi oskad mängida?

Evelin (9): Algaja. Mõned korrad trennis käinud, nii et vist ei oska, kuid kavatsen hakata hästi mängima.

K: Ma ei oska enda kohta öelda ju.

M: Ei tea, alati võiks paremini mängida.

A: Ma ei tea, ennast on raske hinnata.

K: Ei tea, olen alles nii vähe mänginud.

E (7a): Ei, sest ma pole eriti kaua trennis käinud.

L: Mm normaalselt, aga alati saab paremini.

T: Ei oska, pole seda eriti mänginud.

Olja Fomina, 10. kl

Jüriööjooksu tulemused

5.– 8. klass:	9.– 12. klass:
1. koht 8.b kl	1. koht 10. kl
2. koht 7.a kl	2. koht 9. kl
3. koht 8.a kl	3. koht 11. kl

KADAKAS. Abja Gümnaasiumi ajaleht. Abja tee 15.

Tiraaž 250.

Toimetuse kolleegium: Ele Kõrge, Kristel Mardisoo, Helen Meidla, Meidi Metsroos,

Silvia Mälksoo, Liina Muttik, Liisi Saharov.

Trükikoda: AS Hetika.